

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Vackem v právní věci žalobce: **J.M.**, nar. xx, bytem xx, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované, o invalidní důchod ze dne xx, čj. xx,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkoumání zákonnosti ve výroku uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx. Citovaným prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci odejmut od 18. 1. 2012 invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec ze dne 18. 10. 2011 již účastník řízení není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

2. Žalovaná ve svém rozhodnutí vycházela z nového posouzení invalidity žalobce ze dne 31. 1. 2012. Na základě komplexního zhodnocení zdravotních potíží objektivizovaných odbornými nálezy a s přihlédnutím ke všem tvrzeným subjektivním potížím uvedeným v odborných nálezech a v námitkách pak žalovaná dospěla k závěru, že nejsou dále naplněna kritéria invalidizace uvedená v právních předpisech. Žalovaná sice změnila výsledek posouzení zdravotního stavu Okresní správou sociálního zabezpečení Liberec týkající se míry

poklesu pracovní schopnosti (25 % oproti 20 %), ale je v souladu se závěrem, že žalobce řízení již není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti účastníka řízení 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, shledala Česká správa sociálního zabezpečení námitky jako nedůvodné.

3. Žalobce ve svém žalobním návrhu poukazuje na to, že jeho zdravotní stav napadeným rozhodnutím nebyl posouzen správně. Po třech záchvatech s resuscitací a jednom menším záchvatu doma během tří měsíců mu bylo nasazeno velké množství léků, když do dnešního dne nebyly dávky sníženy, aby se nevrátil původní stav. Z toho dovozuje, že léčení dosud trvá; žalobce není schopen vykonávat těžkou fyzickou práci, práci ve výškách, u otáčivých strojů, nemůže vykonávat profesi řidiče z povolání. Do doby před záchvaty, při kterých upadal do bezvědomí, neměl nikdy potíže s fyzickou ani psychickou stránkou svého těla. Stabilizace znamená, že nemá zatím žádné další záchvaty, ale není dosud vyléčen. Podle odborného vyjádření lékaře, je doba léčení epilepsie tři roky. Při záchvatech došlo k natažení svalů v některých částech těla, při aplikaci injekcí a rozvíčování došlo k posunutí páteřních destiček. Do dnešního dne dochází na rehabilitaci, změna k lepšímu je jen minimální. Toto všechno žalobci vadí při vykonávání dosavadní práce, kterou nyní vykonává, tj. hlídače. Při zatížení po delší dobu ho bolí záda i kyčle. Podle svého názoru ztratil žalovaný společenské uplatnění nejméně v rozsahu 50 %. Vzhledem k tomu, že žalovaný nesprávně posoudil žalobcův zdravotní stav, žalobce navrhuje, aby soud posoudil stupeň invalidity podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. a poté rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx, a prvostupňové rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx, zrušil a věc se vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

4. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná poukázala na to, že rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení bylo zcela závislé na posudku o zdravotním stavu žalobce. Jestliže žalobce nebyl shledán invalidním ani v prvním stupni, nelze požadavku žalobce na vrácení invalidního důchodu vyhovět. Důvodem uznání invalidity nejsou jeho subjektivní pocity a úvahy žalobce, nýbrž posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu. Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jim podmíněnou omezenou pracovní schopností. Protože žalobce zpochybňuje správnost posudkového posouzení, k důkazu žalovaná navrhuje vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Tento posudek je závazný i pro soud. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechává na úvaze soudu dle závěru posudkového posouzení.

II.

5. Krajský soud o žalobě zahájil řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hlediska námitky žalobce, byl přitom vázán skutkovým

i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

III.

6. V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „PK MPSV“). Jednání PK MPSV proběhlo v příslušném složení, za účasti odborného neurologa. Žalobce nebyl při jednání přítomen, neboť se z jednání omluvil. Při vypracování posudku PK MPSV vycházela z lékařského nálezu ošetřujícího lékaře MUDr. D. ze dne 22. 9. 2011, posudkové spisové dokumentace OSSZ v Liberci ze dne 18. 10. 2011, posudkového zhodnocení z námitkového řízení ČSSZ MUDr. Š. ze dne 31. 1. 2012, z propouštěcí zprávy z neurologického oddělení ze dne 16. 6. 2010, neurologického vyšetření MUDr. P. ze dne 20. 10. 2011, z ORL vyšetření MUDr. B. ze dne 13. 12. 2011 a 12. 1. 2012, z ortopedického vyšetření MUDr. Ch. ze dne 24. 1. 2012 a z rtg vyšetření LS páteře MUDr. P. ze dne 24. 1. 2012.

7. PK MPSV na základě odborného prostudování podkladové a zdravotní dokumentace posuzovaného, v souladu s hodnocením posuzujícího lékaře OSSZ a posuzujícího lékaře ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení, konstatovala, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené kapitole VI, položce 4, písmeno a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení činí 15 % (rozmezí 10-15). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1) cit. vyhlášky se zvyšuje o 10 % s ohledem k závažnosti vlivu dalších zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti. Celková míra poklesu pracovní schopnosti je 25 %. Po komplexním vyhodnocení zdravotního stavu objektivizovaného odbornými lékařskými nálezy, subjektivních obtíží žalobce a s přihlédnutím k vlastním zjištěním při jednání za přítomnosti specialisty v oboru neurologie PK MPSV konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle rozsahu funkčního postižení posuzovaného již neodpovídá žádnému stupni invalidity. Den zániku invalidity byl stanoven na 18. 10. 2011.

8. V odůvodnění svého závěru PK MPSV uvedla, že bylo zvoleno odpovídající posudkové zařazení dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jelikož žalobce je při odpovídající léčbě a dodržování léčebného režimu již více než rok bez epileptického záchvatu i bez neuropsychického postižení se zachovanou schopností vykonávat denní aktivity. Zdravotní stav posuzovaného se tudíž změnil, tvrzení žalobce je nesprávné. Jelikož žalobce je od srpna 2010, tj. víc než rok bez epileptických záchvatů, je jeho zdravotní stav považován za stabilizovaný. Žalobce podle názoru PK MPSV není i schopen prací ve výškách, u běžících pásových a točivých strojů, v prostředí se zvýšenou hladinou zvuku, tam kde lze předpokládat zvýšené riziko úrazu. Je schopen svého dosavadního pracovního zařazení jako hlídač parkoviště. V srpnu 2011 mu byl na jeho žádost navrácen řidičský průkaz jako řidič amatér.

9. Při nařízeném jednání žalobce poukázal na to, že po prvním záchvatu v květnu roku 2010 byl resuscitován, ale nebyly mu předepsány žádné léky. V důsledku toho následovaly

ještě další dva záchvaty, ke kterým nemuselo dojít, pokud by jeho epilepsie byla zavčas léčena. Nebýt žalobcovy družky, která mu při jeho záchvatech vždy pomohla, by díky pochybení lékařů mohl být jeho stav ještě horší. Za tu dobu, co pobírá léky, skutečně záchvat neměl, ale domnívá se, že kdyby je vysadil, opět bych dostal epileptický záchvat. Epilepsie bude zjevně jeho doživotní nemocí, která nebude nikdy definitivně vyléčena. To, že užívá léky, u žalobce vede ke zhoršení zdraví v řadě ohledů – ztrácí sluch, zrak, dochází ke kalcifikaci kolene, mívá brnění ruky a nohy, občas trpí i závratěmi. Tato zhoršení přitom znamenají pobírání dalších nových léků. Cítí se čím dál hůř, ačkoliv bere čím dál víc léků. Vzhledem k tomu, že jeho stav nebude nikdy v pořádku, myslím si, že jeho nárok na zachování invalidního důchodu je oprávněný. Při posuzování by měl být brán ohled i na to, že s jeho nemocí ho nikde nevezmou.

IV.

10. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 38 tohoto zákona *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se: a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.* Podle § 39 odst. 1 téhož zákona pak je *pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.* Podle § 41 odst. 3 věta první cit. zákona *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.* Podle § 56 odst. 1 písm. a) cit. zákona *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*

11. Způsob posouzení, procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, jakožto i okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

12. Provedené důkazy byly soudem zhodnoceny podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce soud vycházel z posudku PK MPSV, který nechal vyhotovit podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného neurologa. Daný posudek obsahuje odůvodnění hodnocení dominantní příčiny nepříznivého zdravotního stavu žalobce, komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, obsah lékařských zpráv ve svém závěru respektovala, zhodnotila jej dle citované vyhlášky.

13. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení, upravující činnost posudkových komisí a náležitosti posudku. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, neboť sám soud nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav. Objektivitu přiřazení procentní hodnoty určitým zdravotním postižením v příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. soud není kompetentní v rámci

správního soudnictví prověřovat. V případě žalobce byla hodnota poklesu pracovní schopnosti verifikována skutečností, že jeho zdravotní stav byl posuzován několika odbornými lékaři, kteří stanovili shodně diagnózu. Posudkoví lékaři tuto diagnózu nezpochybnili, v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb. konstatovali základní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídající nálezům odborných lékařů a dle ní určili podle přílohy citované vyhlášky hodnotu poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud tak nemá pochybnosti o tom, že zdravotní stav žalobce byl hodnocen ze všech relevantních hledisek

14. Žalobce při jednání předložili řadu lékařských zpráv. Jedny se týkaly období roku 2010, kdy u žalobce docházelo k epileptickým záchvatům, a dále zprávy z počátku roku 2013, jimiž žalobce prokazoval nárůst svých zdravotních potíží. Soud důkazy zamítl, neboť podle jeho názoru zdravotní stav z roku 2010, i na základě předložených lékařských zpráv, byl již dostatečně prověřen posudkovými lékaři, zatímco zdravotní stav z počátku roku 2013 nebyl vůbec předmětem řízení. Má-li žalobce za to, že jeho zdravotní stav se po vydání napadeného rozhodnutí zhoršil, může svým návrhem vyvolat nové řízení o přiznání invalidního důchodu.

15. Za irelevantní je třeba považovat žalobcovu námitku směřující k tomu, že v rámci řízení by mělo být přihlédnuto k obtížím, které mu jeho zdravotní omezení přinášejí na trhu práce. Soud k této námitce konstatuje, že řízení o přiznání či odebrání invalidního důchodu není nástrojem politiky zaměstnanosti, ale v jeho rámci se na základě stanovených kritérií stanovuje, jakým způsobem došlo ke změně pracovního potenciálu posuzovaného v důsledku vzniklých či přetrvávajících zdravotních omezení. V návaznosti na to je pak i určen stupeň invalidního důchodu, kterým je dorovnáván posuzovanému příjem, jenž by si teoreticky mohl svou zbytkovou pracovní schopností zajistit sám. V řízení se tak zkoumá míra zachování pracovní schopnosti vztažená k okamžiku vydání rozhodnutí, nikoli to, zda a jak posuzovaný může tuto svoji omezenou pracovní schopnost realizovat v reálných podmínkách.

V.

16. Soud shrnuje, že PK MPSV posoudila základní příčinu nepříznivého stavu žalobce obdobně jako lékař OSSZ v prvostupňovém řízení a stejně jako lékař ČSSZ v řízení námitkovém; stejně tak posoudila i míru poklesu jeho pracovní schopnosti ve výši 25 %. Žalobce tak již nadále není invalidní. Soud proto žalobu zamítl

17. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na něj v souvislosti s ustanovením § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nemá nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 28. února 2013

JUDr. Pavel Vacek v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová